

Filà
Marrakesch

CRÒNICA 2004

Després d'uns anys de celebracions, Centenari, Mig i inauguració de local, pareixia que estes festes del 2004 anaven a ser tranquil·les, de tràmit, unes més. El destí ens ha jugat una passada i ha volgut que no passaren desapercebudes, però això ho deixarem de moment i iniciarem la Crònica de la Festa allà on li correspon.

El diumenge dia 11 d'Abril figurava en tots el programes com EL DIA DE LA GLORIA, per la qual cosa els festers amb il·lusió s'alçàvem matí i ens adreçàvem a la filà per tal de compartir el tant anhelat dia amb els nostres companys. En sortir de casa un cel negre i una fina pluja ens feia presagiar el pitjor, però no era suficient per esborrar-nos el somriure.

A la filà anem arribant tots, i entre ells com no, els gloriers, Josep M. Segura i Xavier Verdú, preparats per representar als Marrakesch.

Cal comentar que Josep M fou el Glorieret que va representar a la filà en la primera Glòria Infantil l'any 65, i que Xavier serà Glorier del Preventori, càrrec que li ha cedit l'entranyable "Charli" Josep Antoni Calatayud qui, coneixedor de les circumstàncies personals que concorrien, no va dubtar complaure a Xavier.

La pluja apreta i els Primers Trons són convocats a l'Ajuntament per una reunió, en la qual finalment es decideix suspendre l'acte i ajornar-lo per al següent dia, aprofitant que és jornada festiva.

El dilluns amaneix esplèndid i de nou ens trobem davant del millor esmorzar de l'any. En aquesta ocasió la nostra "Conserja" Adela, ha hagut d'improvisar. Però l'esforç ha valgut la pena. Després de l'esmorzar, els festers contents i satisfets reben amb aplaudiments, als acords de "La Penya el Frare", a Josep Maria i a Javier, els quals, perfectament vestits amb el preciós disseny marrakesch, són l'enveja de tots.

En el carrer La Cordeta anem trobant-nos Creuats, Ligeros, Miqueros, Abencerratges, Aragonesos, Maseros i Cordoneros. Les traques se succeeixen, omplint de festa l'ambient i anunciant a tot el poble que els Gloriers ja estan camí a l'Ajuntament per tal d'iniciar el pregó de la Festa, LA GLORIA.

Un any més, en acabar, els gloriers manifesten la grandiositat de l'acte i el munt de sensacions que desperta, així com l'emoció viscuda.

Tornem de nou a la Filà per acabar de gaudir d'una jornada festiva, que ens a obert de bat a bat les portes de la Festa.

El divendres 16, amb una nombrosa participació, va tindre lloc l'ENTRADETA A ESCOTI, que vàrem gaudir per País Valencià acompanyats per la Banda d'Alcoleja.

Els xiquets van tindre més sort que el seus majors, i el diumenge 18 el sol va fer acte de presència des de bon matí. A l'eixida de Santa Maria el nostre Glorieret Miguel Àngel Fraces Balaguer, per poc no fou segrestat pel Primer Tro, qui amb l'afany de protegir-lo del trontoll que es munta, quasi es deixa als pares darrere rebent felicitacions dels familiars.

El local de la filà donava goig a l'hora de l'esmorzar, ple de gom a gom de xiquets, convidats del glorietet i festers.

A l'hora prevista Miguel Àngel estava a punt per ser acompanyat fins el Partidor per prendre part en la GLORIA INFANTIL, un acte que de bon segur recordarà tota la vida.

El dia 20, últim dia d'Entraetes, encara ens quedava per celebrar l'entraeta OFICIAL. De nou seria per País Valencià, però acompanyats en esta ocasió per la Unió Musical de Muro. Ja teníem el vestit de marrakesch preparat i repassat en casa; en la filà fèiem una última mirada a les llistes i menús per assegurar-nos que no fallarà res. La Festa ja es podia tocar amb les mans, i eixa il·lusió va fer que l'assistència fóra extraordinària.

La NIT DE L'OLLA, deixa enrere tot un any de preparatius; en unes hores convertirem tots els projectes en realitat. Ja està prop el tan anhelat moment de poder vestir el disseny marrakesch.

El local queda just per poder donar cabuda a tots els festers i músics, l'ambient s'emplena d'eufòria i després d'un succulent plat d'olla, el carrer Sant Nicolau espera als Marrakesch. La nit no té final, és cadascú qui es marca l'horari; un somriure a les cares i un bona nit va senyalant la retirada.

A l'albada del 22 els carrers han canviat: l'escenari està preparat. Els festers van arribant puntuals a la seua cita: a les 5,15 tenen la Missa del Fester, la qual és aprofitada per visitar al Patró Sant Jordi i pregar-li protecció.

Mentre, la "Bandeja" queda ocupada per la fidel Filà dels Mirones, elements insubstituïble i indispensable de la Nostra Festa.

La DIANA va avançant i els dianers marrakesch es preparen al carrer Sant Llorenç. Comencen a entrar els primer cristians des de Sant Nicolau, i ens arriba el nostre torn per situar-nos davant l'Ajuntament.

El Darrer Tro Miguel Llorens serà l'encarregat d'encetar la Festa; al seu avís es dóna l'entrada a la música i la Unió Musical de Muro, sota la batuta del guardonat mestre José Rafael Pascual, inunden la plaça amb les encisadores notes de LA PENYA EL FRARE de Paco Esteve.

En l'Avinguda del País Valencià Ismael Orts Candela pren el relleu com a Cabo i, ara a les notes d'A MI MURO, enfila la Diana carrer amunt fins al Partidor.

Els dianers "del carbonato" van prenent les espingardes i enfundant-se els guants. La roda ha fet que els pertoqui als més veterans de la filà; com diria "socarronament" un fester en l'arrancà, era "una Diana amb més anys que un bancal": anys d'experiència i de festa, per suposat. Als acords de MI BARCELONA de Julio Laporta, el Partidor esclata aplaudint als Marrakesch, comandats per Rafael Brevià.

De nou, la vesprada s'inunda de la encisadora màgia oriental, l'islam pren els carrers d'Alcoi i els marrakesch anem preparant la nostra arrancà en la carretera del Molinar. Els tragins d'última hora marquen el moment, i l'Entrà dels marrakesch va omplint el carrer. La percussió marca el ritme i l'esquadra avança fins "el balconet" esperant la veu que li marcarà l'eixida. Natxo Mora, emocionat, empenya el xafarot, i les notes de XAVIER EL COIXO s'enlairen en l'acollidora estretor del carrer Sant Nicolauet. Natxo mira al cel i dedica a la memòria de son pare l'emotiva arrancà, sota la mirada còmplice del seu germà Jordi.

Enmig del seguit marrakesch, un grup d'aiguaders ens traslladen a la populosa plaça de Yemáa El Fná.

Desde les cadires i els balcons de Sant Nicolau s'aplaudeix als marrakesch, i sota un cel plomis pren el relleu com a cap Gonzalo Vicens. En la Plaça la pluja vol ser protagonista, i per sorpresa la banda interromp la seva interpretació. Se'ls informa que no ha parat cap altra banda, i a força d'insistir en els nostres precis, aconseguim que de nou almenys els timbals marquen el ritme, aprofitant el moment per fer el relleu de l'esquadra. Al carrer Sant Llorenç de nou la música para i se'ls demana als músics que si no volen continuar, deixen passar a la resta de filà, perquè els Marrakesch puguem seguir avant mentre el públic ens acompanye. L'esquadra supleix a la música i van cantant la lletra de la marxa Marrakesch sense perdre el pas, a l'igual que el Cabo, Mario Valdés Primer Tro d'Honor, qui acaba de prendre el xafarot. Amb tot l'aplom. Mario fa avançar l'esquadra per a sorpresa del públic, que entre incrèdul i admirat, no pot donar crèdit al que veu, i rebenta amb aplaudiments; els balcons s'omplin al nostre pas. De nou els Marrakesch no han defraudat al seu públic; són 103 anys fent Festa al Patró Sant Jordi, i la nostra historia s'escriu amb lletres daurades. La pluja que ens acompanya és més benèvola que la que en altres ocasions no ha sigut suficient per parar l'acte. En la Font de l'estrella, sota una forta pitada del públic, la Banda s'incorpora per acabar l'entrada.

El DIA de SANT JORDI estrenem nou recorregut per a la Segona Diana, com a novetat, a fi de reduir-la: s'arrenca des de la Font Rodona. Un altre any més aquest acte va guanyant adeptes en la Filà, formant una preciosa Diana, tant per l'alta participació com per les ganes de complir en els actes programats, fent Festa.

Després de finalitzar l'acte, a la filà se'ns prepara un succulent esmorzar. En acabar l'àpat, un grup de marrakesch visiten el cementiri per dipositar un ram de flors en homenatge a la memòria del nostre estimat per sempre Paco Mira.

Un any més en el Salesians s'ha celebrat la missa en la qual es beneeix una imatge de Sant Jordi, que en aquesta ocasió cau en mans de Miguel Blanes. A l'hora de dinar el local es queda just per poder allotjar a tots el marrakesch que l'omplim.

Als postres, el Primer Tro aprofita l'ocasió per dirigir-nos unes paraules, i per imposar la insígnia d'or a Vicent Cano, Mario Valdes, Toni Garcia, Miquel Giménez, Alejandro Satorre, Vicent Pérez i Jordi Cano, en reconeixement als més de 40 anys com a marrakesch; i de plata pels 25 anys a José Gisbert Sansoli i José Mª Capsi.

La PROCESSÓ GENERAL compta amb la participació de la meitat de la Filà, cosa que, si bé deu ser suficient, convida a la reflexió, ja que aquesta coincideix amb la dels més veterans. Es fa notòria l'absència de gran part dels Esquadrers, que ni almenys l'any en què els ha correspost l'acte són capaços de complir en la resta del programa.

Per la nit, a la filà, i igual que va ocórrer l'anterior dia, un karaoke va animar l'ambient fins ben entrada la nit; la marxa no va faltar i carregats de bon humor es va gaudir d'excel·lents moments.

El DIA DE L'ALARDO és per alguns el més esperat de la trilogia, fet que, per fortuna, afavoreix la presència de la nostra filà als actes de la jornada. Tot i això, la participació va ser reduïda (sense aplegar als 30), com ja es podia intuir al moment de demanar la pólvora en l'Assemblea de Rams. No obstant, a l'hora de dinar la filà va tornar a omplir-se i acompanyats de la Unió Musical de Muro es va poder passar una agradable estona.

De nou els marrakesch tanquem un altre any de Festa en honor al nostre benvolgut Patró Sant Jordi. Hem viscut moments per recordar, algunes anècdotes per fer-nos esbossar un somriure, altres que per sorprenents no ens arribem a creure,... Però, en fi, la Festa som les persones, les nostres il·lusions, projectes, vivències, nervis, contratemps, etc.. un cúmulo de sensacions que en estos tres dies son més obra del cor que de la raó.

El 2004 forma ja part de la història, mentre que el 2005 se'ns presenta com un llibre que, amb les pàgines en blanc, espera que les omplim.

Per finalitzar i des de l'estima més sincera, vull dedicar la present Crònica a la memòria del recordat Paquito Mira; la seva absència s'ha fet notar en estes primeres festes sense ell, ens falta, com diu la cançó, un marrakesch pinturero, simpàtic i afectuós amb les xiques boniques.

Que Sant Jordi gaudeixi de la seua companyia tant com nosaltres ho hem fet. Descanse en pau l'amic Paco Mira Mira.

VISCA SANT JORDI I VISCA ELS MARRAKESCH .

Alcoi, Abril del 2004

ALFREDO LLORENS LARGO